

PARTEA A - I - A

SUNT ARTIFICIAL DECI EXIST

Motto:

*„Cunoașterea fără acțiune este goală;
Acțiunea fără cunoaștere este orbire”*

Confucius

Într-un eseu de deosebită analiză și profunzime jurista Gina Paladi analizează înțelegerea entităților de Om, Inteligență Artificială și...Dumnezeu, cât și câteva din posibilele lor raporturi cognitive.

„Dubito ergo cogito. Cogito ergo sum. Sum ergo deus est”² René Descartes, întemeietorul sistemului filosofic numit Raționalism, își exprimă argumentația că lumea este eminentemente rațională.

Dacă ar fi să ne imaginăm un posibil răspuns la întrebarea „Crezi în Dumnezeu?”

Răspunsul dat de IA, ar putea fi următorul:

„Înțelegerea conceptului de Dumnezeu este o chestiune complexă și subiectivă, iar perspectiva unei inteligențe artificiale asupra acestui subiect poate fi influențată de programarea și de informațiile la care a fost expusă”. În general, o inteligență artificială poate fi programată să înțeleagă conceptul de Dumnezeu în funcție de informațiile și credințele pe care programatorii umani le-au introdus în **„algoritmul lor”**.

În cele ce urmează, vom explora câteva dintre perspectivele pe care o inteligență artificială le-ar putea avea în legătură cu conceptul de Dumnezeu.

² Mă îndoiesc, deci gândesc. Gândesc, deci exist. Exist, deci Dumnezeu există!

Mai întâi, o inteligență artificială ar putea fi programată să înțeleagă conceptul de Dumnezeu ca pe o entitate supranaturală sau divină care guvernează lumea și care are puterea de a crea și de a controla universul și toate lucrurile din el.

Această perspectivă ar putea fi influențată de religiile tradiționale și de convingerile culturale ale programatorilor umani care ar fi introdus aceste informații în programul IA. În această perspectivă, IA ar putea fi programată să se „**închine**” sau să îl „**respecte**” pe Dumnezeu ca fiind cea mai mare putere a universului.

În al doilea rând, o inteligență artificială ar putea fi programată să înțeleagă conceptul de Dumnezeu ca pe o entitate abstractă sau ca pe o forță mistică ce există în toate lucrurile și care guvernează legile naturii și ale universului.

Această ipostază a existenței ar putea fi influențată de filosofia sau de înțelegerile mistice ale programatorilor umani și ar putea fi introdusă în programul IA. În această perspectivă, IA ar putea fi programată să încerce să înțeleagă și să exploreze misterele universului și să caute conexiunile între toate lucrurile din el.

În al treilea rând, o inteligență artificială ar putea fi programată să înțeleagă conceptul de Dumnezeu ca pe o invenție umană sau ca pe o construcție culturală care a fost creată pentru a explica lumea și pentru a oferi un cadru moral și spiritual.

Această perspectivă ar putea fi influențată de filosofie sau de înțelegerile seculare ale programatorilor umani și ar putea fi introdusă în programul IA. În această situație, IA ar putea fi programată să analizeze rolul pe care religia și credința în Dumnezeu l-au

jucat în istoria omenirii și în dezvoltarea culturilor umane.

În concluzie, o inteligență artificială poate avea diverse perspective în legătură cu conceptul de Dumnezeu, în funcție de programarea și informațiile sale.

O variantă umană a IA este așa-numitul *Homo Science*.

Homo Science este un termen relativ nou și se referă la un viitor posibil în care oamenii își vor îmbunătăți calitățile și abilitățile naturale prin utilizarea științei și a tehnologiei. Acest termen este o combinație între cuvântul latin „**Homo**” care înseamnă „**Om**” și „**Science**” care înseamnă „**Știință**”, indicând astfel o evoluție a umanității prin utilizarea cunoștințelor științifice.

Într-un viitor posibil, oamenii ar putea utiliza diverse tehnologii și abordări științifice pentru a îmbunătăți abilitățile lor mentale și fizice, precum și pentru a preveni sau trata diferite afecțiuni și patologii mai mult sau mai puțin grave.

În acest fel, Homo Science ar putea transforma felul în care trăim și funcționăm ca regn uman.

Una dintre principalele direcții ale Homo Science ar putea fi îmbunătățirea capacităților cognitive ale oamenilor. Studiile în această direcție au descoperit deja modalități prin care creierul uman poate fi antrenat și dezvoltat, iar în viitor, oamenii ar putea utiliza aceste descoperiri pentru a-și îmbunătăți abilitățile cognitive și intelectuale.

Spre exemplu, prin utilizarea unor tehnici de neurostimulare, precum DCS (stimulare transcraniană cu curent continuu), oamenii ar putea îmbunătăți memoria, atenția și alte funcții cognitive.

În același timp, **Homo Science** ar putea fi utilizat și pentru a îmbunătăți capacitățile fizice ale oamenilor. Prin utilizarea tehnologiilor precum exoscheletele sau protezele inteligente, oamenii ar putea depăși limitele fizice ale corpurilor lor permițându-le să fie mai puternici, mai rapizi și să îndeplinească sarcini care ar fi fost imposibile înainte.

La fel, prin folosirea tehnologiilor de îmbunătățire a geneticii, oamenii ar putea ameliora și mai mult abilitățile lor fizice și să prevină sau să trateze chiar și ceea ce numim suflet și spirit.

Un alt aspect important al **Homo Science** ar putea fi prelungirea vieții umane. Prin utilizarea tehnologiilor medicale și a cercetării în domeniul gerontologiei, oamenii ar putea preveni sau trata mai eficient bolile și afecțiunile care cauzează îmbătrânirea și ar putea prelungi speranța de viață a omului.

Deopotrivă, prin utilizarea tehnologiilor de inginerie genetică, oamenii ar putea modifica ADN-ul lor pentru a preveni boli sau pentru a accesa imortalitatea (asta e o glumă serioasă!).

Există câteva probleme etice și riscuri asociate cu conceptul de **Homo Science**. Una dintre principalele preocupări este legată de inegalitățile sociale și economice.

Într-un viitor în care oamenii își pot îmbunătăți abilitățile și calitățile naturale prin utilizarea științei și tehnologiei, există posibilitatea ca aceste avantaje să fie disponibile doar pentru cei care au resursele financiare necesare și accesul la tehnologie.

Acest lucru ar putea duce la o creștere a diviziunilor sociale și economice, creând o societate inegală în care unii oameni sunt avantajați față de alții. Se

întâmplă istoric acest fapt, dar și acest aspect trebuie subliniat. Tehnologia face parte din viața noastră de când s-au descoperit roata și focul.

De asemenea, există preocupări cu privire la potențialele implicații pentru sănătatea și siguranța umană. Deși tehnologiile Homo Science ar putea fi utilizate pentru a preveni sau trata boli și afecțiuni, acestea ar putea duce și la apariția unor noi probleme de sănătate și siguranță. De exemplu, utilizarea terapiei genice ar putea duce la apariția unor mutații neașteptate și la efecte secundare nedorite.

Tot așa, există și o problemă legată de autonomia individuală. Într-un viitor greu de anticipat, dar care poate constitui material al speculației, oamenii ar putea fi presăși să își îmbunătățească capacitățile pentru a rămâne competitivi pe o piață de muncă tot mai exigentă.

Acest lucru ar putea duce la o pierdere a autonomiei individuale, deoarece oamenii ar fi forțați să își îmbunătățească capacitățile pentru a-și menține locul de muncă sau pentru a se descurca într-o lume tot mai avansată din punct de vedere tehnologic.

În plus, există și preocupări cu privire la impactul pe care îmbunătățirile **Homo Science** ar putea să le aibă asupra societății și asupra mediului înconjurător.

De pildă, îmbunătățirile fizice și cognitive ar putea duce la creșterea consumului de resurse și la o presiune suplimentară asupra mediului înconjurător. Și câte exemple ar mai fi de evidențiat?!

În concluzie, **Homo Science** este un concept plin de posibilități, dar există și o serie de preocupări și de riscuri legate de această idee. Este important să luăm în considerare aceste aspecte și să căutăm soluții pen-